

תצהיר

אני הח"מ, משה יעלון, הנושא ת.ז. שמספרה XXXXXXXXXX מגיש תצהיר זה כתצהיר עדות מטעם התנועה לאיכות השלטון בישראל (להלן: "התנועה"). לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת, וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן - מצהיר בזה בכתב כי הדברים המפורטים כדלקמן הינם נכונים, למיטב ידיעתי ואמונתי:

1. שמי משה יעלון, חבר קבוץ גרופית, ומתגורר במודיעין.
2. מרבית חיי הבוגרים, ובמשך תקופה שאורכה מעל ארבעים שנים, כיהנתי בתפקידים בכירים בצה"ל ובמערכת הביטחון, ביניהם: מפקד סיירת מטכ"ל, מח"ט הצנחנים, ראש אגף מודיעין, רמטכ"ל צה"ל, משנה לראש הממשלה ושר לנושאים אסטרטגיים, במשך כארבע שנים, בממשלת ישראל ה-33, ושר הביטחון בממשלת ישראל ה-34, החל מחודש מרץ 2013 ועד לתאריך 22 במאי 2016.
3. במסגרת תפקידי, כמי שעסק בין היתר ברכש בהיקפים נרחבים עבור צה"ל, נחשפתי במספר אירועים שיתוארו להלן, להתנהלות של ראש הממשלה מר בנימין נתניהו, בענייני רכש מחברת תיסנקרופ הגרמנית, שנראתה כבר בזמן אמת בלתי סבירה, לי וכן לאחרים, לאחר שנעשתה ללא כל הסבר המניח את הדעת.
4. מידע שהפך פומבי לאחר תום כהונתי, אותו אפרט להלן, הוסיף נתונים שלא היו ידועים לי, אשר הדהימו אותי, ואני משוכנע כי הם מהווים את ההסבר הסביר, ולעיתים ההסבר האפשרי היחיד, לפעולות שנקט ראש הממשלה נתניהו, אותן אפרט בתצהיר זה. מדובר במידע המוכיח כי אין מחלוקת בדבר קיומה של זיקה בין מר נתניהו לגורמים עסקיים הקשורים לעסקאות רכש מחברת זו, המעלה חשדות כבדים כלפיו.
5. אציין כי בדצמבר 2016, זומנתי למסור עדות במשטרה בעניינים אלו, כאשר הם נחקרו במסגרת מה שנודע כ"תיק 3000 - פרשת הצוללות וכלי השיט", ואני עושה תצהירי זה, לאור היכרותי עם התנהלות רשויות החקירה כולל הודעות היועץ המשפטי לממשלה, שנתגלו בהמשך כשגויות. התנהלות שגויה זו כוללת, בין היתר, את אי זימון העדים המכירים את האירועים (או שזומנו באיחור רק לאחר פניותי), וכן את הודעת היועמ"ש סמוך לאחר שנודע על זיקה בין מר נתניהו למעורבים בעסקה, לפיה אין חשד לפלילים בפרשת הצוללות.
6. כידוע, החקירה הנ"ל הסתיימה בחודש נובמבר 2018, ועל פי כתבי החשדות שהתגבשו במשטרה ובפרקליטות, בין השנים 2017-2009 פעלו גורמים שונים במטרה לקדם אינטרסים עסקיים הנוגעים ברכש כלי שיט עבור מדינת ישראל מחברת זו. בין היתר, מעורבים בפרשה פלילית זו מפקד חיל הים לשעבר, אליעזר (צ'ייני) מרום, והמשנה לראש המועצה לביטחון לאומי דאז, אבריאל בר יוסף, אשר קיבלו לכאורה כספים מנציג מספנת תיסנקרופ בישראל, מיקי גנור, עבור קידום רכישת כלי שיט בשווי מאות מיליוני אירו. כמו כן נחקרו בפרשה מקורביו של ראש הממשלה מר בנימין נתניהו, עורכי הדין יצחק מלכו ודוד שמרון, מנהל לשכת ראש הממשלה נתניהו דוד שרון, השר לשעבר מודי זנדברג, ועוד.

7. בחודש פברואר 2019, למדתי לתדהמתי מפרסומים בתקשורת, גם על זיקה עסקית שהתקיימה תקופה ממושכת בין ראש הממשלה מר בנימין נתניהו וקרוב משפחתו **ופטרונו הכלכלי**, נתן מיליקובסקי, לבין תאגיד תיסנקרופ, דרך מפעל SeaDrift וחברת GrafTech. על פי הפרסומים, השניים החזיקו יחדיו, במהלך התקופה הרלוונטית בה מדינת ישראל רכשה צוללות וכלי שיט נוספים מתיסנקרופ, במניות של חברות אלו, שהינן ספקיות של תיסנקרופ.

8. קשריו העסקיים של נתניהו עם מיליקובסקי הוסתרו על ידו במשך תקופה ארוכה, כולל מידע שבוודאי היה מעלה בזמן אמת אצלי אישית, וגם אצל בעלי תפקידים במערכת הביטחון, חשד חמור לניגוד עניינים של ראש הממשלה כבר בשלב קבלת החלטות, לנוכח פעולותיו האגרסיביות, חלקן חסרות כל הגיון, לטובת קידום עסקיה של תיסנקרופ בישראל ומכירת כלי השיט.

9. אחזקותיו של נתניהו במניות לעיל נחשפו לציבור וגם בפני רשויות האכיפה, רק לאחרונה, סביב בקשת ראש הממשלה לקבל מימון ממיליקובסקי לצורך הגנתו הפלילית בתיקים הידועים בתור פרשות "1000", "2000" ו-"4000". על פי פרסומים בתקשורת, למרות שמשרד מבקר המדינה העביר את המידע החדש ליועץ המשפטי לממשלה בחודש מרץ 2019, החלטה האם לפנות בחקירה בעניין זה (שהוגדר בחלק מהפרסומים כ"פרשת המניות") לא התקבלה, ותידחה עד לאחר מיצוי יתר התיקים הפליליים בעניינו של ראש הממשלה נתניהו, או למצער לאחר הבחירות לכנסת ה-22.

10. כמו כן, בתאריך 23 למרץ 2019 מר נתניהו התראיין לראשונה בנושאים הנ"ל, והתייחס בקולו למספר אירועים המוכרים לי אישית, תוך שהוא מוסר מידע שאין בו אמת, אשר מעלה גם הוא חשדות כבדים נוספים כלפיו.

11. לגופו של עניין וביחס לפרשות חמורות אלו, אשר בעיניי מטילות צל כבד על רמת מחויבותו של ראש הממשלה נתניהו לביטחון ישראל, **ברצוני להצהיר מידיעה אישית על אירועים שהתרחשו בהם נטלתי חלק, וכן על התהליך הראוי והמקובל לרכישת כלים אסטרטגיים כגון הצוללות וכן אחרים, באופן שיבאר עד כמה חסרות תקדים ומשוללות היגיון מקצועי היו פעולותיו של ראש הממשלה, עד כדי כך שההסבר האפשרי היחידי לחלק מפעולות אלו הינו ניגוד עניינים המוביל להעדפת אינטרסים אישיים של בעלי תפקידים שונים, כולל ראש הממשלה ומקורביו על פני אינטרס ביטחון המדינה.**

12. מספר הצוללות שתחזיק ישראל

א. ידוע כי עד חודש ספטמבר 2014, הסד"כ של מדינת ישראל היה שלוש צוללות, אשר נקנו או התקבלו במתנה מממשלת גרמניה בסוף שנות ה-90.

ב. החל משנת 2005 לאחר סיום כהונתי כרמטכ"ל, ובהמשך בעת כהונתי כשר לנושאים אסטרטגיים וכן כשר ביטחון, התעוררו מחלוקות באשר למספר הצוללות הנדרש לצורך שמירה מיטבית על ביטחון מדינת ישראל, תוך עמידה במגבלות התקציביות ותוך התחשבות בסדר העדיפויות הביטחוני-תקציבי. על רקע מחלוקות אלו, התקיימו במהלך השנים דיונים

- ממושכים, שכללו בדיקת נתונים ומידע, על מנת לקבל החלטות מושכלות אשר נותנות מענה ראוי לכל הסוגיות שנדונו.
- ג. עיקר המחלוקות, כפי שדווח עליהן גם בכמה כלי תקשורת, היה טמון בשאלה כיצד ובאיזה מחירים תקציביים, ניתן להקים ולתחזק צי צוללות שימש לא רק ככלי מבצעי למשימות שוטפות, אלא גם כאמצעי אסטרטגי לצרכי הרתעה, ולהבטיח שבכל זמן נתון, תהיינה לפחות צוללת ישראלית אחת במים בכוננות ומוכנה לפעולה 24/7.
- ד. בדיונים שנערכו בשנת 2005, סבר מחליפי בתפקיד הרמטכ"ל, רא"ל דן חלוץ, כי יש להסתפק בשלוש הצוללות הקיימות ולא לרכוש נוספות. רא"ל חלוץ היה משוכנע, וככל הידוע לי משוכנע עד עצם היום הזה, כי קיימות חלופות ראויות לא פחות מהצוללות לביצוע המשימות האסטרטגיות הרלוונטיות שהינן זולות משמעותית, ובשל כך הגדלת הסד"כ היא טעות צבאית וכלכלית, בהתחשב בסדר העדיפויות התקציבי-בטחוני והיתרונות הביטחוניים הפוטנציאליים שישגו מקניית צוללות נוספות בהשוואה למצב הקיים.
- ה. בניגוד לעמדה הנ"ל, מפקד חיל הים דאז, דוד בן בעש"ט, תמך ברכישת שתי צוללות נוספות כדי להגדיל את הצי לחמש צוללות.
- ו. למיטב ידיעתי, מחלוקת זו נדונה בתהליך סדור שהסתיים בשנת 2006, אשר נערך באופן מקצועי ואובייקטיבי, תוך בחינת כל המשמעויות של כל החלטה שתתקבל. לצורך זה, ביקש משרד הביטחון להגיש למקבלי ההחלטות חוות דעת מקצועית שניתנה ע"י בר הסמכא הבכיר ביותר במערכת הביטחון, המומחה מס' 1 לענייני צוללות, כמו גם מומחה בנושאים ימיים נוספים אחרים (להלן: "בר הסמכא הבכיר").
- ז. במסגרת ההליך, הגיש בר הסמכא הבכיר דו"ח מפורט ומנומק אשר נסמך על מידע שנבדק עוד קודם, ונכתב באגף התכנון (אג"ת), על ידי החטיבה לתכנון אסטרטגי. מדובר בחטיבה שבה משרתים קצינים בעלי הכשרה מתאימה שתפקידם לגבש את הערכת המצב האסטרטגית, לנתח את הסכנות והשפעת המערכה הבינלאומית, לבדוק לעומק את איומי הייחוס האסטרטגיים, את האתגרים הביטחוניים הבינלאומיים, והכל על מנת לגבש מענה בהקשר לתוכניות בניין הכוח של צה"ל.
- ח. מסקנתו העיקרית של בר הסמכא הבכיר - בהתאמה מלאה - לדו"ח החטיבה האסטרטגית, הייתה כי על מנת להפוך את צי הצוללות לכלי הרתעתי אסטרטגי יעיל, יש לרכוש שתי צוללות נוספות. אלו הצוללות שנכנסו לשירות בשנים 2014-2016, בעת כהונתי כשר הביטחון. ההחלטה על רכישתן התקבלה לאחר דיונים בין הדרג המדיני לצה"ל, על בסיס הדו"ח הנ"ל, בו נקבע כי על מנת להשיג את כל היעדים כולל האסטרטגיים, ישראל תפעיל צי ובו חמש צוללות.
- ט. אציין כי עבודה זו היוותה גם בהמשך בסיס לעמדת מערכת הביטחון, לאחר שכללה פרטים ונתונים רבים, כולל חישוב מחיר רכש וכן עלויות תחזוקה הצפויות לאורך שנים (L.C.C. = Life Cycle Cost) של צי בהיקף חמש צוללות, אשר הגיע לפי החישובים לעשרות מיליארדי שקלים.

י. ידוע לי כי מאז ועד היום, לא נעשתה במערכת הביטחון בדיקה אחרת בסוגיה מרכזית זו, המתייחסת לכלל המידע, כולל חישוב מסד הנתונים הכלכליים, אשר ממצאיה קובעים כי יש לשנות את הסד"כ, או להגדיל את צי הצוללות. על כן בתקופת כהונתי כשר הביטחון זו הייתה עמדת המשרד, ובין היתר הכוונה שהצוללת השישית שעל רכישתה הוחלט בשנת 2010, לא תביא להגדלת הצי, אלא תחליף צוללת קיימת ממודל מיושן יותר, מבין השלוש שנרכשו ונכנסו לשירות בתחילת שנות ה-2000. בהקשר זה אציין כבר עתה, שכאשר התעוררה מחלוקת על גודל הסד"כ בשנת 2015, אותה אפרט בהמשך, מסד הנתונים נבדק שוב על ידי המל"ל, ולבסוף עמדה זו של משרד הביטחון, התקבלה והוסכמה גם על ידי ראש המועצה לביטחון לאומי (מר יוסי כהן).

יא. יודגש כי משרד הביטחון מתנהל בכפוף למגבלות תקציב נוקשות, מתוך מחסור מתמשך, ועל הקשיים שנוצרו כולל הסכנות הנשקפות, התקיימו דיונים והוקמו ועדות בדיקה חיצוניות. הממשלה ביטלה מתווה תקצוב רב שנתי, עליו הוסכם בבדיקה מפורטת שנערכה ב-2007 (דו"ח דוד ברודט), והקימה ב-2014 צוות חדש לבדיקת התקצוב בראשות יוחנן לוקר, שמסקנותיו הביאו להתנגדות קשה ולכעס רב במשרד הביטחון, עליו דווח אז גם בכלי התקשורת. אזכיר בעניין זה, כי דו"ח מיוחד שפרסם מבקר המדינה ביולי 2015, קבע כדלקמן: "כדי להתכנס למסגרת התקציב המופחתת שנקבעה, תוכניות העבודה השנתיות של צה"ל לשנת 2013 ולשנת 2014 כללו פגיעה בכשירותו ובמוכנותו, לרבות ביטול תרגילים ואימונים".

יב. עוד אזכיר, כי המחסור הנ"ל אשר גרם לפגיעה בכשירות צה"ל אותה תיאר המבקר, הורגש באופן ממשי בשנים 2014–2015, כאשר בתקופה זו צה"ל תחזק עדיין שלוש צוללות בלבד. שתי הצוללות הנוספות שמספריהן 4 ו-5 הגיעו אז בתקופת כהונתי כשר הביטחון, כחדשות, ונטל התקצוב הכבד שהוסיפו על התקצוב השוטף, עדיין לא הורגש במלואו.

13. הצוללת השישית

א. לאחר הבחירות לכנסת ה-18, בשנת 2009, נבחר מר בנימין נתניהו לראשות הממשלה. בשנת 2012 ובעקבות מעורבותו נחתמה עסקה לפיה ישראל תרכוש צוללת נוספת, שישית במספר.

ב. בעסקה זו ייצג את חברת תיסנקרופ, מיקי גנור, לאחר התערבות בוטה של דמויות מפתח שונות בישראל במינויו לתפקיד זה, ובהן מפקד חיל הים צייני, משנה לראש המל"ל אבריאל בר יוסף, וראש הסגל של ראש הממשלה דוד שרן.

ג. ידוע לי כי התועלת השולית של הוספת צוללת שישית מעבר לסד"כ של חמש צוללות, לא יכולה להצדיק באופן סביר את ההוצאה העצומה, על חשבון תקציבים לצרכים ביטחוניים אחרים.

ד. למיטב ידיעתי, בדיקות מדויקות שנערכו בהמשך במל"ל, העלו שצי בהיקף של חמש צוללות מאפשר להחזיק יותר מצוללת אחת במים, כמעט בכל זמן נתון.

ה. כאמור, ניהול תקציב הביטחון הוא קריטי להשגת המטרות הביטחוניות והגנה על אזרחי מדינת ישראל. החזקת צי שכולל שש צוללות לא יכול להצדיק את ההוצאה התקציבית העצומה שבאה על חשבון צרכים אחרים של צה"ל, ולכן הדבר מהווה פגיעה בביטחון המדינה, ויש לבחון

ולחקור באמצעות גורמי אכיפת החוק של מדינת ישראל, הן את ההחלטה על רכישתה, והן את הקביעה אם תתווסף לחמש הצוללות הקיימות או תאפשר להחליף צוללת מדגם ישן, וזאת במיוחד לנוכח המעורבות העמוקה של גורמים שהיום חשודים בפלילים.

14. רכישת צוללות שבע, שמונה ותשע

- א. אתיחס, מידיעה אישית, למידע שפורסם ואינו שנוי במחלוקת, אודות מהלכים שהוביל מר נתניהו החל משנת 2015, במועדים שונים, לרכישת שלוש צוללות חדשות. הנתיחה ופעולות אשר בוצעו בשני שלבים, תחילה במחצית השנייה של 2015, ובהמשך בתחילת 2016.
- ב. כאמור, לצד היתרונות שמקנה כל צוללת, ידוע כי רכישתה מהווה נטל כלכלי של ממש על תקציב הביטחון, ועל כן נשקלות בזהירות החלופות כולל בהקשר למועדי הרכישה, מחירי התחזוקה, וחישובים של עלות מול תועלת. בחודש אוגוסט 2015, במסגרת דיון מכין לקבינט בתכנית הרב שנתית (תרי"ש), בראשות ראש הממשלה נתניהו, בהשתתפותי ובנוכחות הרמטכ"ל, ראש אג"ת, מנכ"ל משרד הביטחון, רמ"ט שר הביטחון, ראש המל"ל, ועוד, הניח ראש המל"ל נייר "הנחיות ראש הממשלה לתרי"ש". זכור לי בוודאות, כי הנחיה מספר אחת של ראש הממשלה הייתה להעלות את מספר הצוללות בצי לתשע.
- ג. כרקע לדרישה זו, אציין כי במהלך כהונתי כשר ביטחון, פעל נתניהו מספר פעמים באופן לא סביר, המנוגד לעמדת מערכת הביטחון (הפועלת בתוך אילוצים תקציביים), באופן שנועד להרחיב את היקף הרכישות מתברת תיסנקרופ. כך למשל, כבר בשנת 2014 בישיבה שנערכה במועד שאינו זכור לי במדויק, טען שיש צורך בצוללת נוספת, שביעית במספר, ודרש ממנכ"ל המשרד, דן הראל, לרכוש צוללת כזו.
- ד. דרישתו זו אשר לא הייתה קשורה כלל לצורך המבצעי, הוצגה למנכ"ל בישיבה בנוכחותי במהלכה דפק מר נתניהו על השולחן, פנה בקול בוטה אל מר הראל ושאל: "למה אתה לא קונה עוד צוללת?" המנכ"ל השיב שלמערכת הביטחון אין תקציב להוצאה כה גדולה.
- ה. מר נתניהו השיב למנכ"ל כי הוא ידאג לתקציב נוסף, והמנכ"ל נאלץ לענות למר נתניהו באופן חריג, שהוא לא מאמין לדבריו. אציין שדרישה לרכישה נוספת נראתה באותה עת בעייתית ביותר, כאשר ראש הממשלה עצמו מקבל החלטות קשות שהובילו לקיצוצי תקציב, וכפי שציין גם מבקר המדינה, פגעו בכשירות צה"ל.
- ו. כאמור, עמדת מערכת הביטחון לגבי סד"כ הצוללות שחיל היס יכול לתחזק, התבססה על העבודה המקצועית שהוגשה לדרג המדיני על ידי בר הסמכא הבכיר. **מאז כאמור לא נערכה כל עבודה המבוססת על בדיקת נתונים ושקלול היתרונות מול העלויות, אשר תשנה את המסקנה כי הסד"כ המתאים הוא חמש צוללות.** על בסיס עבודה זו גם התגבשה עמדתי, ועמדת גורמי המקצוע במשרד והמנכ"ל דן הראל.
- ז. בישיבת ההכנה לתרי"ש שהתקיימה באוגוסט 2015, לאחר שהוצג המסמך המתייחס לתשע צוללות, אני והרמטכ"ל הבהרנו שאין כל הצדקה למספר כזה, וכי עמדת המשרד היא שהצורך המבצעי הוא רק בחמש. על כן, לאחר ויכוח סוער ונוקב, סיכם נתניהו שראש המל"ל דאז, יוסי כהן, יקיים בדיקות ויגבש את עמדת המועצה לביטחון לאומי בנושא. ואמנם, באוקטובר 2015,

השלים ראש המל"ל עבודת מטה לברור המחלוקת, ובסיומה, הסכים המל"ל עם עמדת משרד הביטחון, לפיה, בנסיבות הקיימות והאילוצים התקציביים, אין כל הצדקה לשלב בסד"כ שלוש צוללות נוספות שיירכשו, וכי הסד"כ הרצוי הוא חמש צוללות. זאת הייתה הדרך היחידה להוריד את ראש הממשלה מהעץ לגבי הסד"כ של תשע צוללות שאין בו שום הגיון, לא מבצעי, ובוודאי ובוודאי לא כלכלי.

ח. במאמר מוסגר אעיר כי מבחינת אלה שידם הייתה במעל, אין זה ממש משנה אם תשע הצוללות תהיינה ביחד או במצטבר כתליפיות, העמלה על הצוללות העתידיות תשולם באופן זהה, בין כך ובין כך.

ט. למרות זאת, לקראת נסיעת ראש הממשלה לגרמניה סמוך לאחר מכן, משרד ראש הממשלה הציג נוסח של מזכר הבנות (M.O.U) לרכישת צוללות חדשות, שאינו מבטא את העמדה שגובשה. מדובר בנוסח בו הועלתה האפשרות לרכישת שלוש צוללות, כאשר בפועל, במידה ונועדו להחליף את המתישנות, ראש הממשלה ניסה לקדם את הרכישות במועדים מוקדמים בכ-15 שנה לאלו הנדרשים לפי עמדת צה"ל. על רקע תוכן המזכר, נוצר עימות חריף ביני לראש הממשלה, כאשר דרשתי לשנות את הנוסח. במחלוקת חריפה זו היו מעורבים גם ממלא מקום ראש המל"ל דאז, יעקב נגל, שהעביר ליזנו את המסמך, כאשר מנכ"ל המשרד פונה, בהנחייתי, באופן דחוף גם לרמטכ"ל רא"ל גדי אייזנקוט, ומבקש לבדוק את אחד הסעיפים התמוהים שהופיעו במסמך (רכישת ספינות נגד צוללות, אליהן אתייחס בהמשך). במחלוקת היה מעורב גם ראש מטה השר, מר חיים בלומנבלט, ולאחר דין ודברים ממושך שהתקיים עד ערב פגישת ראש הממשלה עם הקנצלרית אנגלה מרקל, התקבלה עמדתי.

י. במסגרת המחלוקת דרשתי ממר נתניהו, שבמקום למסור מסמך רשמי שעלול ליצור מחויבות לרכש בהיקפים כה גדולים מתיסנקרופ בעלות של 2 מיליארד אירו, יבקש ובוודאי גם יקבל מגבי מרקל, קנצלרית גרמניה, מכתב הצהרתי, בדומה לזה שנתן בעבר הקנצלר הלמוט קוהל, שיש בו התחייבות של ממשלת גרמניה, לספק בעתיד את צרכי הביטחון של ישראל בהקשר אסטרטגי זה. אוסיף ואומר כי לפי היכרותי את תעשיית הנשק העולמית, תמיד-תמיד, ממשלות ומפעלים ירצו למכור את מרכולתם ואין חשש שמנהיגים עתידיים בגרמניה יסרבו להמשיך ולמכור מאחר ואלה מנועי הצמיחה של התעשייה המקומית שלהם.

יא. אציין שמזכר ההבנות הוא מסמך מפורט מאד, שעלול ליצור התחייבות ישראלית להוצאות גדולות, לרכש שאמור להגיע לחיל הים רק 14, ואף 15 שנים, מאוחר יותר. בדיעבד, אדגיש כי החשד למניעים זרים מתחזק, לנוכח העובדה שאותן העמלות ממש, בהיקף של מיליוני שקלים, יתקבלו על ידי המעורבים בפלילים, גם אם הצוללות 7, 8, ו-9, לא יגדילו את הסד"כ אלא יחליפו צוללות ישנות.

יב. כמו כן, אציין כי הוויכוח ביני לבין ראש הממשלה לגבי הצוללת הששית, נשאר פתוח עד תום כהונתי. ראש הממשלה רצה להגדיל את הסד"כ לשש צוללות. עמדתי הייתה שהצוללת הששית, לכשתגיע ב-2019, תחליף את הצוללת הישנה ביותר, כך שהסד"כ יישאר חמש צוללות. נתניהו סיכם את הוויכוח באמירה, שנדון בזה לקראת מועד הגעת הצוללת הששית.

יג. עוד אציין בהקשר זה, שלא היה כל היגיון בטענת ראש הממשלה, כאילו יש להתחייב בשלב כה מוקדם לביצוע העסקאות, בשל האפשרות שהקנצלרית מרקל תפסיד בבחירות. מדובר בניסיון

תמוה מאוד לחזות בחירות שנועדו להתקיים שנה וחצי מאוחר יותר, וכידוע לא רק שתחזית זו לא התגשמה, אלא שאפילו אם הייתה מתגשמת, המתמודדים מול מרקל הבהירו גם הם באופן פומבי את התחייבותם להעמיק את הקשרים הביטחוניים עם ישראל. למעשה לא היה סיכוי שייבחר קנצלר המתנגד לעסקת רכש שנועדה לחיזוק ישראל מול אירן השואפת להשמדתה. כמו-כן, המחויבות של ממשלת גרמניה למכירת הצוללות, לא הייתה אישית של הקנצלרית מרקל, אלא הייתה גם של קודמיה, מימי הלמוט קוהל.

15. ספינות נגד צוללות

- א. כאמור, המסמך לתכנון עסקאות הרכש מתברת תיסנקרופ, הועבר באופן תמוה, ממשרד ראש הממשלה, אל מר עמוס גלעד, ראש המטה המדיני בטחוני. במסמך זה הופיע גם, הפלא ופלא, סעיף המבקש לרכוש שתי ספינות ייעודיות נגד צוללות. בעניין זה, אציין כי מעולם לא שמעתי על דרישה לרכישה כזו מחיל הים, וגם לא מהרמטכ"ל, ואינני מכיר כל צורך מבצעי כזה.
- ב. גם מנכ"ל משרד הביטחון לא הכיר כל צורך כזה, ולכן פנה בהנחייתי, באופן מידי אל הרמטכ"ל דאז, רא"ל גדי אייזנקוט, וביקש לבדוק אתו באופן מידי, לרבות מול מפקד חיל הים, האם מישהו בצה"ל העלה אי פעם צורך כזה, והאם התקיים קשר ישיר בין חיל הים למל"ל, שהעביר את המסמך ובו הדרישה. ידוע לי כי בעקבות דרישתי, הרמטכ"ל אכן ערך ברור בנושא, בסיומו הובהר כי אף גורם בצה"ל לא העלה דרישה כזו, לספינות נגד צוללות.
- ג. אציין כי הסמכות להחליט על רכישת ספינות כגון אלו, המהווה חלק מבניין הכוח של צה"ל, אינה קשורה כלל למל"ל או למשרד ראש הממשלה. הסמכות נתונה למשרד הביטחון בלבד, לדרגים המקצועיים, ולשר הביטחון, ומחויבת אישור קבינט. כך בכל העניינים אשר מוגדרים כ"בניין הכוח" לפי הנוהל הקיים, וכך גם לפי חוק יסוד: הצבא. יצוין כי בחוק יסוד: הצבא, ראש הממשלה כלל אינו מאוזכר כבעל סמכות. התערבות מר נתניהו, כולל ייזום רכש ספינות נגד צוללות, כמו גם ספינות מגן, שממילא אינן מוגדרות ככלים אסטרטגיים, מעלה תמיהות וחשד נוסף, בין היתר, לנוכח הניסיון לפעול תוך חריגה מסמכות.
- ד. גם סוגיה זו ראוי שתחקר לעומק ע"י רשויות האכיפה במדינת ישראל, לאור החשש שגם כאן מדובר בעסקה שדבק בה פלילים.

16. ספינות המגן על מתקני הגז

- א. בשנת 2012 הוגדר לצה"ל ולמערכת הביטחון צורך מבצעי חדש, להגן על המים הכלכליים של מדינת ישראל, ועל המתקנים שיוקמו בשדות הגז במרחקים גדולים מהחוף. לצורך זה, בוצעה עבודת מטה הכוללת בדיקות רבות וכן הוגדרה מסגרת תקציבית. ידוע לי שבתקופת קודמי בתפקיד הועלו רעיונות להגנה במודלים שונים. החל משימוש בספינות קטנות ובמקביל הצבת מתקנים כגון יציפת ברזל' על דוברות בסמיכות לאסדות, דרך שימוש בפריגטות (ספינות שמשקלן כ-1200 טון) ועד לרכישות קורבטות (שמשקלן כ-2000 טון) אשר יישאו על סיפונן את כל מתקני ההגנה. במחצית השנייה של 2014, לאחר שהושלמה העבודה ולקראת קבלת החלטה

- על זהות הספק ממנו יבוצעו רכישות במגבלות תקציביות עליהן הוחלט, התערב ראש הממשלה גם בהליך זה.
- ב. התערבותו נעשתה תוך מחלוקת קשה עם משרד הביטחון, לאחר שהיה ברור בזמן אמת שאין הסבר מניח את הדעת להנחיות שמר נתניהו העביר. כפי שיתואר להלן, הנחיותיו נועדו להגדלת התשלומים שיועברו ממדינת ישראל ליצרן הגרמני.
- ג. קודם להתערבות ראש הממשלה, חיל הים סבר כי כלי השיט מן הראוי שייבנו על ידי מספנה דרום קוריאנית מסוימת. אגב, לדרום קוריאנים ישנה תעשיית כלי שיט מפותחת ומשוכללת. לאחר ביקור של גורמי משרד הביטחון בדרום קוריאנה יחד עם נציגי חיל הים, נלמד כי ישנן מספר מספנות דרום קוריאניות שיכולות לבנות את ספינות המגן. למשרד הביטחון היה שיקול נוסף שהספינות ייבנו בדרום קוריאנה, וזאת משום שבמכרז קודם לאספקת מטוסי אימון לחיל האוויר הישראלי - הפסידה החברה הדרום קוריאנית, ועקב כך, הדרום קוריאנים לא רכשו מערכות 'כיפת ברזל' ממדינת ישראל, וכאן הייתה הזדמנות לרכש גומלין של מערכות 'כיפת ברזל' על-ידי הדרום קוריאנים, דבר שתשוב מאוד לתעשייה בישראל.
- ד. לאחר הכנה ממושכת שבה חיל הים דרש כי כלי השיט יהיו בדחי של 1,200 טון, הורה מנכ"ל משרד הביטחון למנהי"ר (מינהל הרכש במשרד הביטחון) להכין מכרז בינלאומי שיופנה בין היתר למספנות הדרום קוריאניות, ובו ייבחר ספק שייצר כלי שיט מתאימים בהתאם למסגרת תקציבית שהוגבלה ל-400 מיליון דולר.
- ה. מאחר והיתה אפשרות להצעה גרמנית (עם הנחה), אך הגרמנים לא הציעו אותה, העברתי לאישור הקבינט הצעת החלטה, שכללה את שתי האפשרויות: מכרז בינ"ל, באין הצעה גרמנית, והצעה גרמנית שתייתר מכרז. לאחר שהקבינט אישר את הצעת ההחלטה, ובאין הצעה גרמנית, הוריתי על יציאה למכרז.
- ו. לפתע, וללא כל הסבר תהליכי סביר, במהלך שנת 2014, פנה נציג משרד ראה"מ למנכ"ל משרד הביטחון בדרישה שלא לפרסם את המכרז הבינלאומי הנ"ל, ולבחון במקום זה אפשרות להצטיידות מחברת תיסנקרופ, הגם שלחברת תיסנקרופ אין כלל התמחות וניסיון בייצור כלי שיט, ואילו לספקי המשנה שלה יש יכולת יצור לכלי שיט בדחי של מעל 2,000 טון. כשנבחנה לאור דרישת משרד ראה"מ, רכישה מספק זה, התברר שהמחיר המבוקש גבוה באופן משמעותי מהצעות המתחרים וחורג ממסגרת התקציב, לפיכך הציעו ראש מנהי"ר, תא"ל (מיל.) שמואל צוקר ומנכ"ל משרד הביטחון שבמידה והגרמנים מעוניינים להתמתר, שיתכבדו הם ויציעו הצעה במכרז.
- ז. למרות הפער במחירים, ראש הממשלה ונציגיו חזרו ודרשו שלא לפרסם את המכרז, כולל פניה אישית של מר נתניהו אליי. הנימוק שנמסר לי ולמנכ"ל משרד הביטחון היה שפרסום המכרז יקשה לקבל הנחה מהיצרן הגרמני.
- ח. אין ספק שראש הממשלה העלה נימוק חסר הגיון. אני סברתי, וכך סבר גם מנכ"ל משרד הביטחון, שאין כל אפשרות או הצדקה להימנע מפרסום המכרז, מפני שדווקא פרסום המכרז הוא זה שיביא לכך שהמחיר המוצע על-ידי הגרמנים, יירד, לאור העובדה שמתקיים הליך תחרותי. למרות זאת, נאמר לנו שראש הממשלה מבקש, מטעמים שלא הובהרו לנו, כי הרכישה תתבצע מחברת תיסנקרופ.

- ט. הדרישה שלא לפרסם את המכרז הייתה תמוהה עוד יותר, כי היה ברור לכל כי פרסום המכרז הבינלאומי הייתה גם הדרך היחידה להורדת המחיר המבוקש על ידי הגרמנים, בפרט לאור העובדה כי שולבה בנוסח המכרז, אפשרות למתן סובסידיה ממשלתית ליצרן.
- י. כאמור, למרות האמור לעיל, ובהתאם להחלטת הקבינט, החלטתי במחצית השנייה של 2014, למרות התנגדות ראש הממשלה, לצאת למכרז בינלאומי, וכמקובל תחילה פורסם RFI (בקשה למידע) ליצרנים הרלוונטיים הכוללת הסבר על מטרת המכרז.
- יא. ביולי 2014, בסמוך להחלטה זו, פנה עו"ד שמרון ליועמ"ש משרד הביטחון בבקשה זהה לזו שהפנה ראש הממשלה. בהודעת דוא"ל ששלח ליועמ"ש המשרד, הציג שמרון בקשה לעצור את המכרז. כאשר דווח לי על פנייתו, סברתי כי שמרון פונה מטעם ראש הממשלה ומייצג את עמדתו, ולא העליתי בדעתי שישנה אפשרות כי עו"ד שמרון קשור במישרין או בעקיפין, עסקית לתיסנקרופ ופועל תמורת תשלום בשירותו של מר גנור, שהינו סוכן החברה המקבל עמלות גבוהות בעבור שירותים אלה.
- יב. אציין כבר עתה, כי המידע שנחשף ב-15.11.16 בכתבת תחקיר של העיתונאי רביב דרוקר, על מעורבותו העסקית של שמרון, הדהים אותי. הופתעתי גם מתגובת היועץ המשפטי לממשלה לכתבה, כי אין מה לבדוק. רק לאחר כשבועיים הורה היועמ"ש לממשלה על פתיחת "בדיקה", ולא חקירה, ולמרות המידע שנחשף בכתבה, הדגיש היועמ"ש כי אין חשד לפלילים (טענה שהוזמה בחקירה שנפתחה ב-17.2.17). כמו-כן, היועמ"ש גם טען, טרם החקירה, שאין חשד נגד ראש הממשלה, טענה שהוא טוען עד היום, על אף ששמרון הוא איש סודו של נתניהו, וכבר הועברו לפרקליטות המלצות המשטרה באשר למעורבותם של האנשים הקרובים לנתניהו (שמרון, בר יוסף ושרן; לגבי עו"ד מלכו נאמר ש"אין די תשתית ראייתית"). הודעה זו שנמסרה עוד טרם פתיחת החקירה מיום 20.11.16, נראתה בעיניי ונשמעה בלתי סבירה בעליל.
- יג. לנוכח העלויות הגבוהות בעסקת כלי השיט, גם פנייתו של שמרון כמו גם פניות נתניהו, לא שינו את ההחלטה בעניין חובת המכרז, כך שסמוך לאחר פרסום ה-RFI, התקבלו במשרד פניות ממספנות מובילות והוחלט להתקדם בהליך, ולפרסם בשלב הבא מכרז ובו דרישות מדויקות לבניית ספינות שמשקלן 1200 טון.
- יד. במועד שנקבע, פורסם מכרז מפורט, אבל להפתעתי הרבה, גם לאחר הפרסום וההפצה לספקים רבים, ולאחר הוצאות אדירות בהכנת המכרז, שוב דרש מר נתניהו לבטל את המכרז מאותם נימוקים לא סבירים, ולצורך כך, אף פנה ראש המל"ל אל מנכ"ל משרד הביטחון. המנכ"ל הבהיר שהביטול בשלב זה איננו מתקבל על הדעת, ולכן דרש שהוראת ראש הממשלה, תועבר לו בכתב.
- טו. להפתעתו הרבה של מנכ"ל משרד הביטחון, ולאכזבתו הרבה מעצם התהליך הפסול, ראש המל"ל אכן העביר הודעה כתובה בה נאמר כי יש הוראה של ראש הממשלה, אשר מורה על ביטול המכרז.
- טז. אציין כי מר נתניהו פנה בעל פה במקביל גם אלי, ובשלב זה, גם שלא היה בידיעתי כי מדובר בחשש לפלילים, היה ברור לי כשמש שמדובר בהתנהלות בלתי סבירה באופן קיצוני. אי אפשר היה להבין מדוע ההסבר הכלכלי הברור, על יתרונות המכרז, המובן לכל בר דעת, לא משכנע את מר נתניהו.

- יז. בנסיבות אלו, לנוכח העובדה שהנתיית נתניהו לביטול המכרז הייתה ואיננה סבירה באופן קיצוני, החלטתי שלא להיעתר לה, והמכרז המשיך להתנהל. לאחר פרסומו התקבלו פניות מיצרנים, שנבחנו במשך מספר שבועות, כולל האפשרות לקיים כנס ספקים. יועמ"ש המשרד הסביר שאם יוזמנו ספקים לכנס, ואחר כך נאלץ לבטל את המכרז, אזי משרד הביטחון יהיה חשוף לתביעות נזיקין, לפיכך תל עיכוב בקבלת ההחלטה.
- יח. המכרז בוטל לבסוף רק בשלב מאוחר, לאחר שהשיג את מטרתו כצפוי, וחברת תיסנקרופ, הודיעה שהמחיר המבוקש יופחת באופן משמעותי ויותאם למסגרת תקציב משרד הביטחון.
- יט. אירועים אלו גרמו לי לתמוה מהי סיבת התערבות ראש הממשלה בנושא זה, שאיננו באחריותו, כמו גם ביוזמה הנוספת שהועלתה בהמשך ללא הסבר כאמור, לרכישת ספינות נצ"ל.
- כ. לסיום פרק זה אדגיש כי התשלומים הגבוהים לחברת תיסנקרופ, מעלים סימני שאלה כבדים נוספים, לנוכח השינויים מרחיקי הלכת בהסדרי ההגנה על אסדות הגז, עליהם נודע בשנת 2017. מדובר בשינוי המיקום של אסדת שדה הגז לויתן, שנעשה באופן שתואם עמדה ביטחונית אותה צה"ל גיבש והציג רק לאחר הרכש, ולאחר שסיימתי את כהונתי כשר הביטחון. משינוי זה עולה בדיעבד, שרכישות מהחברה הגרמנית, להן נאלץ משרד הביטחון להסכים, לאחר מחלוקת קשה ביותר עם ראש הממשלה, אשר בוצעו תוך מעורבותו בהפעלת לחצים, היו בזבזניות ומיותרות בהקשר למשימה המרכזית שהוגדרה כהגנה על מתקני גז, שאת הגדול ביניהם, השייך לשדה הגז לויתן, הוחלט, לאחר פרישתו, למקם בסמוך לחוף בתחום המים הריבוניים ולא במים הכלכליים.

17. מספנות ותחזוקת כלי השייט

- א. לאחר שסיימתי את כהונתי נודע לי שעו"ד דוד שמרון יזם בנוסף, עוד פגישה חריגה בעניין תיסנקרופ, שהתקיימה שמונה ימים בלבד לאחר התפטרותי, בתאריך 1.6.16. הפגישה נערכה בהשתתפות מר מיקי גנור, יו"ר ההסתדרות דאז אבי ניסקורן, ומזכיר ארגון עובדי צה"ל משה פרידמן, ובמהלכה דווח שמרון לנוכחים על כוונה להפריט את מספנות חיל הים, ולהעביר את האחריות למספנות תיסנקרופ, ללא מכרז. מסיכום הפגישה שניסח מר פרידמן, עולה כי שמרון הבהיר לנוכחים שכדאי להם לשתף פעולה עם הפרטה זו, כדי "לא לקבל תכתיב כתוצאה מהחלטה שתתקבל במשרד הביטחון".
- ב. כמי שכיהן כשר הביטחון ימים ספורים לפני הפגישה, הופתעתי מאד לנוכח העובדה שלא הכרתי שום כוונה במשרד להפריט את המספנה.

18. מכירת צוללות מדגם מתקדם למצרים

- א. כפי שדווח בפרסומים בתקשורת שלא הוכחשו, בתחילת שנת 2010, נעתרה ממשלת ישראל לבקשת גרמניה למכירת צוללות למצרים, ובלבד שהדגם שיימכר לא יפגע ביתרון האיכותי של ישראל. למיטב ידיעתי, בצה"ל התקיים אז הליך סדור, כולל בדיקת כל הנתונים הנדרשים

לקבלת החלטה, על מנת לוודא היטב כי הדגם שיימכר למצרים לא יסכן את היתרון האיכותי. יודגש כי הקפדה על שמירת היתרון האיכותי, הוא עיקרון מפתח במדיניות ממשלות ישראל מול ספקי נשק משמעותיים.

ב. למרות שניתנה הסכמה למכירת צוללות מדגם נחות, בשנת 2011, לאחר חילופי השלטון במצרים והדחת הנשיא דאז חוסני מובארק, ביטאה ממשלת ישראל התנגדות תקיפה למכירה זו. לנוכח העובדה שמדובר בעסקה שכבר נחתמה בחוזים, הובהר כי בשלב זה לא ניתן לבטלה.

ג. האפשרות שימכרו בהמשך למצרים צוללות מדגם מתקדם יותר, עוררה התנגדות חריפה ותקיפה של כל הגורמים בישראל, ונמשכה גם לאחר שהתחלף שוב השלטון במצרים, בתאריך 3.7.2013 ולאחר הדחת הנשיא מוחמד מורסי. כך למשל, בחודש מרץ 2014, נכתב בלשכתי מסמך המדבר בעד עצמו: **"ישראל העבירה בשם כל הגורמים בקשה רשמית לגרמניה להימנע ממכירת הצוללות למצרים... כל פניה לממשלת גרמניה תתואם על ידי כל הגורמים"**.

ד. התנגדות זו נמשכה ללא שינוי, אף לאחר שהחלה כהונת הנשיא הנוכחי, עבד אל פתאח א-סיסי. מר נתניהו היה מודע היטב לחומרת העניין גם בשלב זה, כפי שעולה בין היתר מדווח שהעביר שגריר ישראל בגרמניה, יעקב הדס, בנובמבר 2014. אין ספק שגם במועד מאוחר זה, כשנה וחצי(!) לאחר הדחת מורסי, נציג האחים המוסלמים, ולאחר שהחלה כהונת א-סיסי, נתניהו עצמו ביטא התנגדות נחרצת למכירת צוללות מדגם מתקדם, ובעניין זה השגריר כתב כך: **"סוגיית מכירת הצוללות למצרים עלתה בפגישה של ראש הממשלה נתניהו עם שר החוץ הגרמני שטיינמאייר. ראש הממשלה הביע התנגדות נחרצת למכירת הצוללות למצרים"**.

ה. על רקע התנגדות מערכת הביטחון, והסיכום הנ"ל שהופץ לפניו "כל פניה לממשלת גרמניה תתואם על ידי כל הגורמים", הופתעתי מאד כאשר חודשים ספורים לאחר מכן, בתחילת שנת 2015, קיבלתי דיווח בעניין מראש המטה המדיני בטחוני, מר עמוס גלעד. מר גלעד מסר לי, שלמיטב ידיעתו גורם ישראלי כלשהו הודיע לגרמנים כי ישראל שינתה את עמדתה, והיא מסירה את התנגדותה למכירת הצוללות המתקדמות למצרים. זכור לי, כי מר גלעד היה נסער מאד בעניין זה.

ו. לעניין התנהלות החקירה, אציין כי מר גלעד, שהינו בוודאי עד מרכזי, כלל לא זומן להעיד עד לחודש מאי 2017, אז נודע לי על כך באקראי. רק לאחר שפניתי בעניין זה ליועמי"ש, אשר הפנה אותי לחוקרי המשטרה. כשבועיים לאחר פנייתי לחוקרים, מר גלעד זומן למסור עדות.

ז. בחודש מרץ 2015, לאחר שמר גלעד דווח לי אודות ההתפתחויות הנ"ל, פניתי מיד בפעם הראשונה לראש הממשלה, באופן לא רשמי, לברר האם ידוע לו על שינוי בעמדת מדינת ישראל, והאם ייתכן שהוא קשור למידע שנמסר מהגרמנים כי ישראל הסירה את התנגדותה, ונעניתי **בשלילה**. לאחר מכן, פניתי שוב לראש הממשלה, מר נתניהו, גם הפעם באופן לא רשמי, וזאת לאחר שהאלוף עמוס גלעד בירר את הנושא בשנית עם היועץ של קנצלרית גרמניה, שאישר את עצם הסרת ההתנגדות של מדינת ישראל, וגם הפעם - נעניתי **בשלילה** על שינוי במדיניות.

ח. עם זאת, לנוכח חשיבות העניין והספקות שהתעוררו אז בנושא, פעלתי באופן חריג, ובתחילת חודש מאי 2015 פניתי אל כב' נשיא המדינה, מר ראובן ריבלין. בפנייתי ביקשתי מהנשיא, שבנסיעתו הצפויה לגרמניה בתאריך 12 למאי 2015, ובפגישתו עם הקנצלרית אנגלה מרקל, יבדוק האם ניתן אישור כזה, ועל ידי מי. עם חזרתו לארץ, מסר לי כב' הנשיא כי אכן, מברור

- שערך עם הקנצלרית, עולה כי לגרמניה נמסר על שינוי עמדת ישראל בעניין רגיש זה, על ידי מר נתניהו. באותה עת, העובדה שראש הממשלה הפר את הסיכומים בעניין תיאום מלא עם משרד הביטחון, ופעל תוך מידור הגורמים המקצועיים בצה"ל, נראה כהליך תמוה מאד ובלתי סביר.
- ט. המידע שהיה בפניי באותה עת, העלה רק שאלות של תקינות ההליך, לנוכח מה שנראה כחריגה מסמכות. לא העליתי בדעתי, שישנה אפשרות כלשהי, לפיה ראש הממשלה פעל בניגוד עניינים באופן שמשרת גורם עסקי. זאת לנוכח המידע שנחשף רק מאוחר יותר, כי איש סודו, יד ימינו, וקרוב משפחתו, דוד שמרון, קיים באותה עת ממש כאמור, קשרים עסקיים עם יצרנית הצוללות מטעם הנציג הישראלי שהפך לעד מדינה, וכך גם קרוב משפחה נוסף כאמור, פטרונו הכלכלי, מר מיליקובסקי.
- י. יודגש כי ראש הממשלה קיבל בעניין זה החלטה במסלול מזורז מאד, ללא דיונים עם גורמי המקצוע, וללא הבאת הנושא לאישור הקבינט, באופן שמיטיב לא רק עם מצרים, על כל המשתמע מכך, אלא מיטיב מאד גם עם תאגיד תיסנקרופ. בין היתר, החלטה זו עלולה לחייב את מדינת ישראל להצטייד בכלי שיט נוספים לצורכי הגנה, כולל ספינות נגד צוללות שעלותן נאמדת במאות מיליוני שקלים, והכל כאשר בעלי עניין שמצויים כאמור בקשר משפחתי עם מר נתניהו, מקבלים בעסקאות אלו הכנסה או עמלות גבוהות.
- יא. ההסבר שניתן לאחרונה מפי מר נתניהו עצמו בראיון בתאריך 23.3.19, וההודאה בקולו שלו, לפיה מידר את מערכת הביטחון, מהווה סיבה נוספת לעשיית תצהירי זה, בדרישה להמשך החקירה. כמו גם הודעת היועמ"ש במענה לפניית התנועה לאיכות השלטון, כי הורה שלא להציג שאלות לנתניהו בעניין זה בחקירה שנסיימה. כך גם הודעת היועמ"ש בתשובתו זו, אשר סותרת את דברי נתניהו, כאילו היועמ"ש עצמו יודע את תוכן הסוד בו מדובר.
- יב. טענת מר נתניהו כאילו מידר את מערכת הביטחון מטעמי סודיות, ולפיכך לא יידע אותי, לא את הרמטכ"ל, לא את מפקד חיל הים, ולא את ראש המוסד, איננה מתקבלת על הדעת, איננה סבירה בצורה קיצונית, ומוסיפה חשד של ממש המחייב חקירה באזהרה, אשר כפי שמסתבר מהודעת היועמ"ש - עד כה לא התקיימה.
- יג. כמי שמכיר היטב את מערכת הביטחון עשרות שנים, ברור לי, שלא יכולה להיות שום הצדקה להסתיר מגורמי הביטחון מידע חיוני - שהם זקוקים לו בתוקף תפקידם. ההסבר שמסר נתניהו שלא יכולה להיות בו אמת, מגביר את החשש שההסבר האמיתי להסתרה ולפעולה במסלול רכש מזורז קשור במניעים אחרים.
- יד. אדגיש בהקשר זה, כי לגורמים הישראליים אשר קיבלו עמלות והכנסות מהמכירות על-ידי תיסנקרופ, היה עניין כלכלי באישור מכירת הצוללות המתקדמות למצרים. כך עולה בין היתר מתכתובות דוא"ל שתוכנן נחשף, בהן מתייחס מר אליעזר (צייני) מרום, היום אחד החשודים, לכך ש"העסקה המצרית צריכה להיות חלק מכל החבילה". כמו כן, כך עולה מפניית נציג המספנות מיקי גנור אל עמוס גלעד, עליה נודע לי בדיעבד. נציג המספנה ביקש ממר גלעד שממשלת ישראל לא תקשה על תיסנקרופ בעניין מכירת הצוללות המתקדמות למצרים.

19. כל האמור בתצהירי, מבהיר ומחדד את סימני השאלה שריחפו עוד קודם על ניהול החקירה, כמו גם הודעות היועמ"ש שהתבררו כשגויות, הכל כפי שתואר במכתב פומבי שהפניתי ליועמ"ש מתאריך 11.11.18.

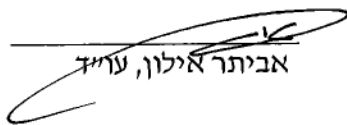
מכתבי ליועמ"ש מתאריך 11.11.18, מצורף כנספח א' לתצהיר זה.

אני הח"מ, משה יעלון, מצהיר בזאת כי העובדות המפורטות בתצהיר זה נכונות לפי מיטב ידיעתי ואמונתי, וידועות לי מידיעה אישית.

משה יעלון

אימות חתימה

אני הח"מ, עו"ד אביתר אילון, מרחוב יפו 208 ירושלים, מאשר בזה, כי ביום 8.11.2020 הופיע בפניי מר משה יעלון, לאחר שזיהיתי אותו לפי ת.ז. שמספרו ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת בלבד ואת האמת כולה, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפני.

אביתר אילון, עו"ד